

Częstochowa 5.09.2025r.

Prof. dr hab. Dorota Jelonek

Wydział Zarządzania

Politechnika Częstochowska

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ**mgra inż. Czesława Fliśnika**

pt.

„UWARUNKOWANIA DYFUZJI RADIOFONII CYFROWEJ W POLSCE”

napisanej pod kierunkiem naukowym promotora

prof. dr hab. Małgorzaty Pańkowskiej**Wstęp**

Niniejsza recenzja rozprawy doktorskiej mgra inż. Czesława Fliśnika została opracowana na podstawie pisma dr hab. Katarzyny Szczepańskiej-Woszczyń, prof. AWSB - Dziekan Wydziału Nauk Stosowanych Akademii WSB, pismo z dnia 09 lipca 2025r.

Przedmiotem oceny są obszary uznane za kluczowe według Ustawy z dnia 20.07.2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018, poz. 1668 z późn. zm.) i dotyczą:

- znaczenia zdefiniowania problemu naukowego oraz oryginalności jego rozwiązania,
- ogólnej wiedzy teoretycznej Doktoranta w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości,
- umiejętności Doktoranta w zakresie samodzielnego prowadzenia pracy badawczej.

Podjęty temat oraz wskazany problem badawczy są aktualne i istotne dla zarządzania dyfuzją innowacji w zakresie procesów cyfryzacji w radiofonii, zwłaszcza w kontekście dynamicznych zmian zachodzących na rynku technologii informacyjno-komunikacyjnych. W przekształcaniu nadawania analogowego na standard cyfrowy DAB+ duże znaczenie ma także dobrze zaplanowana i przeprowadzona automatyzacja procesów tej transformacji. Zatem poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: w jaki sposób czynniki sprzyjające upowszechnianiu cyfryzacji i automatyzacji radiofonii wpływają na proces dyfuzji innowacji, jednoznacznie lokuje rozprawę doktorską merytorycznie w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

1. Ogólna charakterystyka rozprawy

Recenzowana praca doktorska składa się ze wstępu, sześciu rozdziałów merytorycznych, zakończenia, bibliografii, wykazu tabel, wykresów i rysunków oraz załączników. Rozprawa doktorska liczy 305 stron, w tym 261 stron tekstu właściwego. Wybrane treści rozprawy oraz uzyskane wyniki badań zostały przedstawione w 80 tabelach, na 41 wykresach oraz na 34 rysunkach opatrzonych stosownymi komentarzami. Spis literatury obejmuje 341 pozycji tj. monografie, artykuły naukowe, referaty w materiałach konferencyjnych, 8 cytowanych aktów prawnych oraz 48 źródeł internetowych. Bogata, aktualna, bibliografia wskazuje, że temat rozprawy został bardzo dobrze udokumentowany

Struktura pracy doktorskiej jest zrównoważona. Każdy rozdział ma podobną liczbę podrozdziałów od sześciu do dziewięciu, wybrane podrozdziały wymagały uszczegółowienia i wprowadzono dodatkową strukturę podrozdziałów. Na wyróżnienie zasługuje, że każdy rozdział poprzedza wprowadzenie do rozdziału i kończy podsumowanie rozdziału. Aby uniknąć siedmiu powtórzeń „wprowadzenie” lepiej byłoby rozszerzyć nazwy „wprowadzenie do rozdziału pierwszego” itp. Podobnie z „podsumowaniem” lepiej byłoby uszczegółowić

„podsumowanie rozdziału pierwszego” itp. Występuje drobna niekonsekwencja, trzy rozdziały kończy „podsumowanie” a trzy rozdziały kończy „podsumowanie rozdziału”.

Ważnym dla czytelnika rozprawy jest zamieszczony wykaz skrótów stosowanych w dysertacji (tabela 1). To cenny element ułatwiający lekturę i zrozumienie tekstu, pozwalający szybko odnaleźć znaczenie używanych akronimów i uniknąć niejednoznaczności.

2. Wybór tematu rozprawy i sposób jego przedstawienia

Tematyka rozprawy doktorskiej dotyczy uwarunkowań dyfuzji radiofonii cyfrowej w Polsce. Autor dobrze uzasadnił, że występuje specyfika radia DAB+ jako innowacyjnego medium, które będzie lepiej zaspokajać rosnące oczekiwania i potrzeby rynku radiowego. O ile problem dyfuzji innowacji jest stosunkowo dobrze rozpoznany w literaturze przedmiotu, to w przypadku dyfuzji innowacji w kontekście cyfryzacji i automatyzacji radiofonii wiedza w tym obszarze nie jest wyczerpująca. Istnieje potrzeba rozpoznania, w jaki sposób dyfuzja innowacji wpływa na zmiany w podejściu do zarządzania innowacjami w polskich organizacjach radiowych oraz w jakim stopniu te zmiany mają implikacje behawioralne w organizacjach radiowych.

Zatem występuje luka badawcza, tak w aspekcie teoretycznym jak i utylitarnym i wypełnienie jej wnioskami z prowadzonych badań może mieć istotne znaczenie dla rozwoju nauk o zarządzaniu oraz dla praktyki gospodarczej.

3. Ocena celów pracy

Kluczem oceny rozprawy doktorskiej jako pracy naukowej jest zawsze teza lub hipoteza badawcza oraz stawiane i realizowane w pracy cele.

Doktorant sformułował cel główny: „Celem głównym dysertacji jest określenie wpływu teorii dyfuzji innowacji na uwarunkowania rozpowszechniania cyfryzacji

i automatyzacji (transformacji) radiofonii w Polsce” (str. 18; s.240). Cel sformułowano poprawnie, aczkolwiek powinien on być na tyle jednoznaczny, aby nie dodawać uzupełnień w nawiasach. Trochę zamieszania wprowadzają, dwa inne sformułowania celu: „Celem głównym badania jest określenie wpływu teorii dyfuzji innowacji na uwarunkowania rozpowszechniania cyfryzacji i automatyzacji radiofonii w Polsce” (str. 106) oraz „Celem pracy jest wyjaśnienie, w jaki sposób czynniki sprzyjające upowszechnianiu cyfryzacji i automatyzacji radiofonii wpływają na proces dyfuzji innowacji” (str. 14). W przypadku, tak ważnego elementu pracy naukowo-badawczej jakim jest cel pracy, warto zachować precyzję i konsekwencję w kolejnych jego powtórzeniach.

Doktorant sformułował następujące pytania badawcze:

PB1: Czy modele dyfuzji innowacji są stosowane w radiofonii?

PB2: W jaki sposób dyfuzja innowacji wpłynie na konwersję radiofonii w Polsce?

Postawione pytania badawcze są interesujące poznawczo i dobrze porządkują narrację oraz logikę wyводу rozprawy zwłaszcza w części badawczej.

Wyniki prowadzonych przez Doktoranta badań powinny dostarczyć argumentów wystarczających do zweryfikowania hipotezy głównej oraz pięciu hipotez pomocniczych. Hipoteza główna brzmi:

HG: Istnieje wpływ teorii dyfuzji innowacji na uwarunkowania zarządzania rozpowszechnianiem cyfryzacji i automatyzacji radiofonii w Polsce.

Hipotezy pomocnicze:

H1: Możliwe jest zastosowanie modeli dyseminacji innowacji do rozpowszechniania cyfryzacji radiofonii w Polsce.

H2: Formowanie strategii implementacji cyfryzacji w polskiej radiofonii wnika z doświadczeń innych krajów.

H3: Radiofonia DAB+ jako innowacja w procesach biznesowych wymaga skutecznego zarządzania dyfuzją, co determinuje jej sukces na rynku.

H4: Rozgłośnie radiowe, zarządzając cyfryzacją, skutecznie wdrażają rozwiązania techniczne i budują relacje z klientami, wspierając adaptację i antycypację potrzeb rynkowych.

H5: Wdrożenie strategii cyfryzacji i automatyzacji radiofonii w rozgłosniach pozwoli na sterowanie organizacjami jakimi są rozgłośnie radiowe.

Doktorant pisze: „...uporządkowano twierdzenia, z których najważniejsze zostało określone jako hipoteza główna HG” (str. 19). Hipoteza nie jest twierdzeniem, lecz weryfikowalnym przypuszczeniem wynikającym z teorii, które wymaga operacjonalizacji i empirycznej weryfikacji. Trafniej byłoby więc pisać o „propozycjach badawczych”, z których wyodrębniono hipotezę główną.

Nie mam uwag do sformułowanej hipotezy głównej, ale hipotezy pomocnicze warto byłoby doprecyzować.

Hipoteza H2 zbyt radykalnie ogranicza czynniki, które wpływają na formułowanie strategii implementacji cyfryzacji w polskiej radiofonii, tylko do doświadczeń innych krajów. Strategia może być kształtowana przez uwarunkowania instytucjonalno-regulacyjne, zasoby i kompetencje organizacyjne nadawców, stan infrastruktury, presję interesariuszy czy lokalne cele polityki medialnej.

Konstrukcja hipotezy H3 wymaga korekty stylistycznej, ponieważ w obecnej formule nie jest jasne czy sformułowanie „co determinuje jej sukces na rynku” odnosi się do „dyfuzji” czy do „radiofonii DAB+”. Ponadto, w treści rozprawy Doktorant nie skupił uwagi na „skutecznym zarządzaniu dyfuzją” tylko na „zarządzaniu dyfuzją”. Kategoria „skuteczność” nie została w rozprawie zdefiniowana i nie była przedmiotem badań.

W hipotezie H4 zawarto bardzo dużo zmiennych: zarządzanie cyfryzacją, skuteczne wdrażanie rozwiązań technicznych, budowanie relacji z klientami, wspieranie adaptacji, antycypację potrzeb rynkowych. Co prawda, Doktorant w kwestionariuszu wywiadu eksperckiego sformułował trzy pytania, aby pozyskać

argumenty do weryfikacji tej hipotezy, ale w pytaniach połączono np. procesy adaptacyjne i antycypacyjne, a to są różne kategorie.

Hipoteza H5 nie jest precyzyjnie sformułowana. Efekt, czyli „sterowanie organizacjami” jest niejasny i trudno mierzalny. W pracy pojęcie „sterowanie organizacjami” nie zostało zdefiniowane, nie zoperacjonalizowano tej zmiennej np. jakie wskaźniki miałyby potwierdzać „lepsze sterowanie” (krótszy czas decyzji, zgodność z procedurami itp.). Wyrażenie „sterowanie organizacjami” występuje jedynie w treści hipotezy H5 i nie jest rozpatrywane w treści rozprawy. Oczywiście jest, że rozgłośnie radiowe to organizacje, zatem wyjaśnienie „...sterowanie organizacjami jakimi są rozgłośnie radiowe” jest zbędne.

Podsumowując, sformułowane cele precyzują i wyznaczają zakres problemu oraz kierunek doboru metod badawczych. Hipoteza główna oraz hipotezy pomocnicze są interesujące a ich pozytywna weryfikacja wnosi wkład w obszar teorii twórczy oraz w praktykę biznesu. Łącznie tworzą one spójną ramę logiczną, umożliwiającą weryfikowalną ocenę wyników badań własnych Doktoranta oraz wykazanie oryginalnego wkładu pracy doktorskiej.

4. Merytoryczna ocena rozprawy doktorskiej

W ocenie merytorycznej pracy przedstawione zostaną cząstkowe opinie o zawartości merytorycznej poszczególnych rozdziałów wraz z oceną całościową dysertacji.

Rozdział pierwszy stanowi solidny fundament teoretyczny, klarownie porządkując definicje, typologie i uwarunkowania procesów innowacyjnych na podstawie poprawnie wykonanego przeglądu literatury z zastosowaniem procedury PRISMA. Autor kompetentnie prezentuje kluczowe ramy wyjaśniające dyfuzję innowacji od modelu Rogersa, przez TAM, po benchmarking akcentując ich komplementarność i pola praktycznych zastosowań.

W rozdziale drugim Doktorant trafnie łączy fundamenty teorii zarządzania z problematyką dyfuzji innowacji a następnie osadza je w realiach cyfryzacji radiofonii. Autor wnikliwie omawia strategie zarządzania i wdrażania DAB+ oraz wskazuje ich wymierne rezultaty np. wzrost atrakcyjności oferty czy lepszą dostępność programów i usług. Cennym elementem rozdziału jest szeroka, porównawcza perspektywa stopnia zaawansowania konwersji radiofonii w wybranych państwach oraz wyciągnięte z doświadczeń innych krajów wnioski, które trafnie akcentują kluczową rolę zarządzania w rozwoju radiofonii DAB+.

W rozdziale trzecim w przejrzysty i logiczny sposób zaprezentowano metodykę badań tworząc solidne ramy analityczne dla identyfikacji uwarunkowań dyfuzji radiofonii cyfrowej w Polsce. Autor precyzyjnie opisuje dobór próby, narzędzia badawcze oraz procedury analizy. Spójnie powiązано badania BG1 i BG2 z teorią Rogersa, modelem TAM oraz benchmarkingiem, co pozwoliło stworzyć warsztat badawczy, który zapewni wsparcie w realizacji celów badawczych.

Doktorant w rozdziale czwartym prezentuje założenia, przebieg i wyniki badań pilotażowych (BPL) oraz badań wstępnych (BWS). Przedstawiono cztery komplementarne składowe: od założeń metodologicznych i pilotażu, przez badania zasadnicze wśród „kontrahentów” i „słuchaczy”, po kwerendę pracowniczą wśród załogi radia „techniczni” i „merytoryczni”. Rozdział zawiera interesujące wyniki badań oraz wskazuje zasadność podejmowania kolejnych etapów badawczych.

W rozdziale piątym opisano realizowany proces badawczy, oparty na wynikach badań pilotażowych (BPL) oraz wstępnych (BWS), który konsekwentnie prowadzi do sformułowania odpowiedzi na pytania badawcze, gromadzi argumenty dla weryfikacji hipotez i uzasadnia realizację celów badawczych. Zastosowany podział na pięć grup adaptatorów, zgodny z teorią Rogersa, zapewnia wysoką selektywność i trafność wnioskowania i odzwierciedla zróżnicowanie nabywców innowacji. W efekcie Doktorant zaproponował oryginalną autorską koncepcję teorii

dyfuzji i akceptacji innowacji w transformacji cyfrowej radiofonii (WMATR). To oryginalne rozwiązanie stanowi istotny wkład do literatury przedmiotu.

Doktorant w rozdziale szóstym prezentuje rzetelnie opracowaną ewaluację zarządzania dyfuzją innowacji w cyfryzacji i automatyzacji radiofonii. Na wyróżnienie zasługuje fakt łączenia analiz ilościowych i porównawczych, aby uzyskać spójny obraz dojrzałości cyfryzacji i automatyzacji radiofonii. Poprawnie zaadoptowano model akceptacji technologii (TAM), który pozwala ocenić uwarunkowania przyjęcia bądź odrzucenia innowacji. Z kolei wykorzystanie studium benchmarkingowego opartego na modelu „Doskonałości Biznesu EFQM” rozszerzyło perspektywę ewaluacji o najlepsze praktyki branżowe.

W Zakończeniu w syntetyczny sposób dokonano podsumowania uzyskanych wyników badań w odniesieniu do weryfikacji hipotez badawczych oraz realizacji celów. Zaprezentowano najważniejsze wnioski z prowadzonych badań oraz sformułowano praktyczne rekomendacje dla menedżerów w branży radiowej.

Podsumowując, rozprawa posiada strukturę adekwatną do tytułu i realizowanych celów badawczych. Narracja rozważań jest prowadzona logicznie, spójnie i klarownie, z właściwą dyscypliną terminologiczną oraz dobrym uzasadnieniem formułowanych wniosków. Doktorant nie tylko prezentuje treści teoretyczne, ale podejmuje dyskusję w obszarze teorii twórczym. Interesujące są analizy uzyskanych wyników badań, wskazania ograniczeń oraz implikacje praktyczne.

5. Ocena metodyki prowadzenia badań

Zarówno projekt jak i opis metodyki prowadzonych badań są mocną stroną rozprawy. Doktorant przyjął założenie prezentacji „od ogółu do szczegółu” i kolejno przedstawił: logikę postępowania badawczego (rys. 14), etapy postępowania w badaniu uwarunkowań (tab. 21) oraz kryteria opisu procesu badawczego i podejmowane działania (tab. 22). Ten ostatni element zasługuje na szczególne

wyróżnienie, ponieważ syntetyzuje duży wachlarz podejmowanych przez Doktoranta działań badawczych. W dobrze dopracowanej formie graficznej przedstawiono także: schemat badania pilotażowego (rys. 16), scenariusz badania pilotażowego (tab. 24), schemat badania zasadniczego (rys. 17), schemat struktury badania zasadniczego (rys. 18) oraz schemat struktury pierwszej części badania głównego BG1S (rys. 20).

Realizacja badań przebiegała etapowo: od pilotażu (BPL), który zweryfikował założenia metodologiczne i doprecyzował obszary, które wymagają pogłębionej analizy, po badania główne (BG1, BG2) oparte na teorii dyfuzji innowacji Rogersa. Następnie poprawnie zaadoptowano model TAM, co pozwoliło zidentyfikować determinanty postaw wobec akceptacji radiofonii cyfrowej. Proces domknęła analiza benchmarkingowa, która poprzez porównanie różnych kontekstów ujawniła najlepsze praktyki i kluczowe czynniki sprzyjające skutecznej dyfuzji technologii.

Nie mam uwag w odniesieniu do zastosowanych metod i narzędzi badawczych. Dobrze oceniam dobór oraz charakterystykę próby badawczej w badaniach ankietowych. Konstrukcja kwestionariusza ankiety w badaniu pilotażowym nie budzi zastrzeżeń. Doktorant omówił część pytań ankietowych i zaprezentował wyniki w formie tabelarycznej oraz na wykresach. Wnioski są interesujące i stanowią podstawę do dalszych badań. Dopracowany merytorycznie i wizualnie jest także kwestionariusz ankiety w przeprowadzonym badaniu głównym. W ankiecie zawarto 30 pytań oraz metryczkę służącą do statystycznego opisu badanej próby. Większość stanowiły pytania zamknięte, do których można było zastosować pięciostopniową skalę Likerta. Wszystkie pytania dobrze powiązano z obszarem badań dyfuzji innowacji w cyfryzacji radiofonii.

Nie mam zastrzeżeń do opracowanego kwestionariusza wywiadu eksperckiego. Ponowne zastosowanie pięciostopniowej skali umożliwiło

respondentom stopniowanie odpowiedzi (włącznie z brakiem opinii) i uchwycenie natężenia odczuć, a uzyskane dane ilościowe można było poddać dalszej analizie.

Uzasadnione poznawczo jest zastosowanie zaadaptowanego modelu akceptacji technologii (TAM) ze zmiennymi: percepcja użyteczności (PU) i łatwość użycia (PEOU). Doktorant poprawnie wykorzystał dane pozyskane w trakcie wcześniejszych badań jako podstawy opracowania autorskiego Wielowymiarowego Modelu Akceptacji Transformacji Radiowej (WMATR). Model cechuje oryginalność widoczna zwłaszcza w szerszym ujęciu zarówno indywidualnych cech odbiorców, jak i kontekstu społeczno-kulturowego oraz struktur organizacyjnych emitentów radiowych. Wielowymiarowy Model Akceptacji Transformacji Radiowej dobrze obrazuje różnorodność i złożoność czynników wpływających na dyfuzję innowacji w cyfryzacji i automatyzacji radiofonii.

Cennym elementem rozprawy są rekomendacje dla menedżerów i kadry zarządzającej wyższego szczebla, skoncentrowane na dostarczeniu praktycznych zaleceń jak przeprowadzić adaptację organizacji radiowych do zmieniającego się środowiska cyfrowego.

Podsumowując ocenę badawczej części rozprawy, stwierdzam, że Doktorant poprawnie zaprojektował i zrealizował cały proces badawczy oraz trafnie dobrał i wykorzystał szeroki zestaw metod i narzędzi badawczych. Badany problem uwarunkowań dyfuzji radiofonii cyfrowej został poddany wielopłaszczyznowej analizie, a zaproponowany model Wielowymiarowy Model Akceptacji Transformacji Radiowej jest konstrukcją oryginalną o dużym potencjale metodycznym i utylitarnym. Efektywna realizacja procesu badawczego potwierdza, że Doktorant posiada umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych.

6. Osiągnięcia Autora wykazane w recenzowanej rozprawie

Do osiągnięć teoriiotwórczych oraz utylitarnych Doktoranta wykazanych w recenzowanej pracy należy zaliczyć:

Katedra Informatycznych Systemów Zarządzania - Wydział Zarządzania
Politechnika Częstochowska

al. Armii Krajowej 19 B, 42-201 Częstochowa
tel. +48 34 325 02 12, e-mail: wz_bok_1@wz.pcz.pl

www.wz.pcz.pl

- identyfikację czynników adaptacji technologii cyfrowych przez nadawców i odbiorców,
- opracowanie oryginalnego wielowymiarowego modelu zarządzania akceptacji transformacji radiowej,
- zastosowanie metody studium przypadku dla procesu cyfryzacji radiofonii w Polsce z pełnym uwzględnieniem uwarunkowań historycznych, politycznych, ekonomicznych, kulturowych i społecznych,
- wykazanie korzyści i barier cyfryzacji dla nadawców, odbiorców i regulatorów oraz sformułowanie rekomendacji doskonalących zarządzanie tym procesem,
- wzmocnienie dorobku teorii i praktyki zarządzania innowacjami w sektorze mediów,

Osadzenie problematyki dyfuzji radiofonii cyfrowej w kontekście procesu dyfuzji i adaptacji innowacji jest nowe i ważne dla wzbogacenia wiedzy w tym obszarze.

7. Uwagi formalne

Formalnie w pracy nie dostrzeżono poważnych usterek. Rozprawa napisana jest językowo poprawnie z zachowaniem stylu publikacji naukowych. Szata graficzna i edycyjna rozprawy jest estetyczna i dość staranna. Doktorant nie ustrzegł się drobnych pomyłek i niestaranności. Lista uwag formalnych poniżej:

Ujednolicić terminologię np. występuje nowy termin „badanie zasadnicze” (str. 118-119) w odniesieniu do badań pilotażowych i wstępnych, a następny etap to badania główne. W typowej metodologii „badanie zasadnicze” i „badanie główne” są traktowane jako synonimy.

Niezbyt trafne jest sformułowanie: „Celem modelu jest stworzenie kultury ciągłego doskonalenia i innowacyjności w organizacji radiowej DAB+.” (str. 229). To wykorzystanie modelu pozwala realizować założone cele.

Brak konsekwencji w używanym nazewnictwie czynników w modelu pomiarowym (rysunek 31) oraz w zestawieniu wyników (tabela 65), np. Zachowania użytkownika ver. Behawioralna intencja (BI); Postawy wobec użycia ver. Postawa względem użytkownika (ATU) czy Rzeczywiste użycie technologii ver. Satysfakcja użytkownika (ASU).

8. Kwestie dyskusyjne

- 1) Jak dobór próby badawczej w pilotażu (uczniowie szkół średnich, ankieta audytoryjna, wspólne arkusze w pierwszej turze) wpływa na możliwość uogólniania wniosków na populację interesariuszy radiofonii (BEN)? Jakiej zastosowano procedury ograniczające bias ankietera?
- 2) Wartości średnich ocen respondentów dla czynnika „Postrzegana łatwość użytkowania” (PEOU) są wyraźnie wyższe niż wartości dla czynnika „Postrzegana użyteczność” (PU) – tabela 65. Jakiej konsekwencji strategicznej ma ta asymetria dla kształtowania zachowania użytkownika (behawioralnej intencji BI) i rzeczywistego użycia technologii (satysfakcji użytkownika ASU)? Mając tę wiedzę jakie działania powinny podejmować organizacje. Proszę podać przykłady takich działań.
- 3) Proszę wyjaśnić niespójność w opisie wykresu 5, gdzie stwierdzono, że „największą grupą są innowatorzy (4,7%)”, choć największe udziały mają „wczesna” i „późna większość”?
- 4) Proszę wyjaśnić niespójność w opisie tabeli 66, gdzie stwierdzono, że „kurtoza nadmiarowa dla wszystkich zmiennych jest ujemna” (str. 218), podczas gdy np. kurtoza nadmiarowa dla ATU=3,20; dla BI=2,70; dla PEOU = 5,40; dla PU=0,50. Która wersja jest poprawna i jakie ma to konsekwencje?

Wnioski końcowe

Recenzowana praca doktorska mgra inż. Czesława Fliśnika pt. „Uwarunkowania dyfuzji radiofonii cyfrowej w Polsce” jest na dobrym poziomie merytorycznym i metodycznym. Wskazane niedostatki rozprawy w dużym stopniu rekompensują prezentowane wyniki badań prowadzonych przez Doktoranta z wykorzystaniem szerokiego spektrum narzędzi badawczych. Doktorant prezentuje oryginalne rozwiązanie ważnego dla dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości problemu badawczego oraz wnosi w ten obszar nową wiedzę o charakterze poznawczym oraz potencjale wykorzystania jej w praktyce. Dysertacja potwierdza, że mgr inż. Czesław Fliśnik posiada wiedzę w rozważanym obszarze badawczym oraz umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych.

Reasumując, praca doktorska mgra inż. Czesława Fliśnika pt. „Uwarunkowania dyfuzji radiofonii cyfrowej w Polsce” napisana pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Małgorzaty Pańkowskiej spełnia wymogi stawiane dysertacjom doktorskim określone w art. 187 ust. 1-4 ustawy z dnia 20.07.2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i Nauce (Dz. U. 2018, poz. 1668 z późn. zm.)

Wniosuję o przyjęcie recenzowanej rozprawy doktorskiej przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Akademii WSB oraz dopuszczenie jej do publicznej obrony.

